

til at nære nogen Frygt i denne Henseende. Jeg er glad over, at Forslaget er kommet frem, thi jeg mener, det er et Fremskridt selv med denne Bestemmelse i § 8 om Benyttelsen af Hjælpelodser i enkelte Tilfælde, i hvilke der er Brug for flere Lodser, saa at de ere usikre i deres Erhverv, nemlig det, som er sket i de sidste Par Aar ved de Instrukser, som ere givne til de forskellige Lodserier, hvorved Helsingør Lodseri har profiteret. Jeg kunde ønske, at man kunde have faaet en endnu bedre Ordning end den, Lovforslaget byder for disse Mennesker.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):

Da den højtærede Formand har udtalt Ønsket om, at vi i dette Møde skulle slutte Behandlingen af den foreliggende Sag, skal jeg bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, og jeg kan gøre det saa meget mere, som jeg kun har Grund til at takke Ordførerne for de forskellige Partier for den Velvillie, hvormed de have omtalt det foreliggende Lovforslag. Det er kun meget faa Indvendinger, jeg har hørt mod selve Lovforslaget, og det, hvorom der har været Uenighed, angaar Ting, som man har ønsket at faa optaget i Lovforslaget, og Stridigheder, der have været indenfor de forskellige Lodserier gennem en Række af Aar. Men det vedrører ikke direkte dette Lovforslag. Med Hensyn til Stridighederne, som den ærede sidste Taler omtalte, vil jeg sige, at et Middel til at undgaa Konkurrence mellem Lodserierne og et Middel til at undgaa de Konflikter, der have været mellem de to Distrikter, er at gennemføre dette Lovforslag, der har til Hovedhensigt at ophæve de to Distrikter og lægge hele Lodsledelsen under eet Distrikt, under en Lodsdirektør. Lovforslaget tilsigter altsaa at gøre et praktisk Forsøg paa at tilvejebringe større Ensartethed i hele Lodsinstitutionen, end vi hidtil have haft.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) omtalte de Stridigheder, der have været mellem Helsingør Lodseri og Nyborg Lodseri. Maa jeg dertil sige, at ogsaa jeg beklager, at der har været disse Stridigheder, og at de ere der endnu. Disse Stridigheder have medført, at der for nogen Tid siden igennem flere Aar har været ført en

Proces, der gik gennem alle Instanser, og hvor vanskelige Forholdene ere og hidtil have været, kan man slutte deraf, at der blev afsagt flere Domme, og det viste sig, at ved Underretten havde man een Opfattelse af Spørgsmaalet, ved Overretten delte man sig saaledes, at man gav den ene Part Medhold i een Sag og den anden Part Medhold i en anden Sag, men ved Højesteret kom man til et helt andet Resultat. Det viser sig altsaa, at det er et noget indviklet og vanskeligt Forhold, men Vanskelighederne have hidrørt fra, at man har haft de to Distrikter, som have medført den Konkurrence, der har været imellem dem, og det er det, jeg ønsker ophævet ved det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Nyborg har jo djærvt forsvaret Lodserne i Nyborg, og det bebrejder jeg ham ikke, det er hans simple Skyldighed, da han er Repræsentant for Nyborg, men det ærede Medlem har ikke Ret, naar han mener, at Ministeriet har overskredet sin Kompetence ved at udstede de Reglementer, det har udstedt. Jeg skal i saa Henseende henvise det ærede Medlem til de Bestemmelser, der findes i den nugældende Lodslov af 13. Juni 1879, § 1. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse denne Paragraf. Den lyder saaledes: „Den Minister, under hvem Lodsvæsenets Bestyrelse hører, tilkommer det i Henhold til de i denne Lov nærmere bestemte Regler at fastsætte Antallet af de Lodser af hver Klasse, som skulle findes ved de enkelte Lodserier, og at udfærdige Reglementer og Takster for hvert af disse samt Instruktioner for det ved Lodsvæsenet ansatte Personale. Han har den afgørende Myndighed i alle de Tilfælde, der ikke særlig ere undtagne hans Raadighed“. Ministeren har altsaa i Kraft af den gældende Lov „den afgørende Myndighed i alle de Tilfælde, der ikke særlig ere undtagne hans Raadighed“, og da Udfærdigelse af Reglementer ikke er undtaget hans Raadighed, og da han har den højeste Myndighed i alle disse Afgørelser, er det Ministrenes Ret at foretage de Foranstaltninger, som de forskellige Ministre have foretaget sig — thi det er jo ikke alene mig, det drejer sig om, de første Afgørelser bleve truffene i 1909.